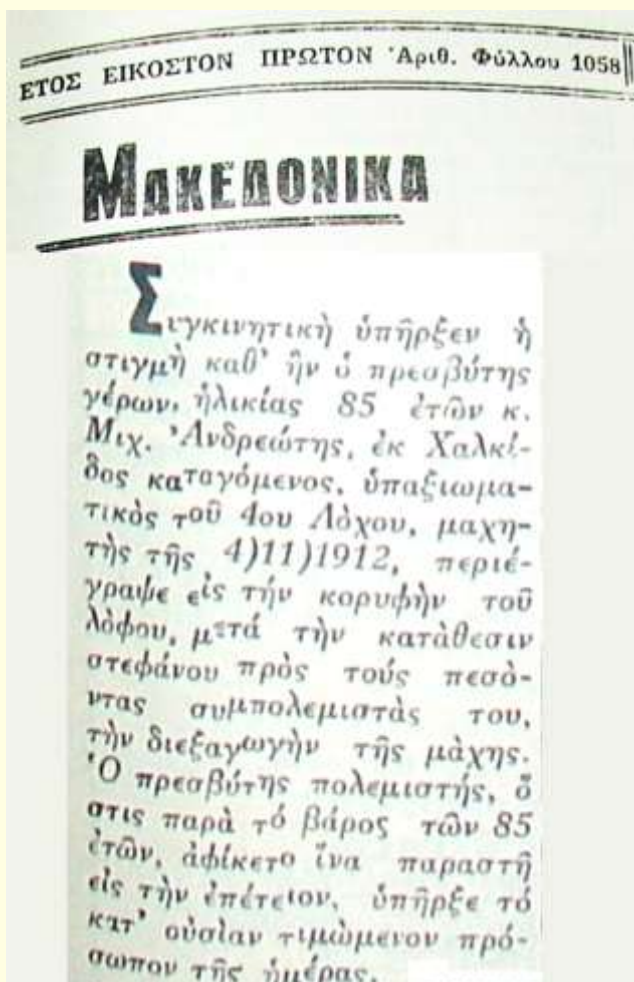

ΜΑΡΤΥΡΙΕΣ ΓΙΑ ΤΗ ΜΕΓΑΛΗ ΚΑΙ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΑΧΗ ΤΗΣ ΣΙΑΤΙΣΤΑΣ στις 4 ΝΟΕΜΒΡΙΟΥ 1912

(από το αρχείο του Γεωργίου Μ. Μπόντα, τέως Δ/ντή της Μανουσείου
Δημόσιας Βιβλιοθήκης Σιάτιστας-Λαογράφου)

(1) . Εφημερίδα « ΔΥΤΙΚΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑ» της 7ης Νοεμβρίου 1970

«Συγκινητική υπήρξεν η στιγμή καθ' ήν ο πρεσβύτες γέρον, ηλικίας 85 ετών κ. Μιχ. Ανδρεώτης, εκ Χαλκίδος, καταγόμενος υπαξιωματικός του 4ου Λόχου, μαχητής της 4-11-1912, περιέγραψε εις την κορυφήν του λόφου, μετά την κατάθεσιν στεφάνου προς τους πεσόντες συμπολεμιστάς του, την διεξαγωγήν της μάχης. Ο πρεσβύτες πολεμιστής, οστις παρά το βάρος των 85 ετών, αφίκετο ίνα , παραστή εις την επέτειον, υπήρξε το κατ' ουσίαν τιμώμενον πρόσωπον της ημέρας.....

(2) Ο **Μιχαήλ Ανδριώτης**, μαχητής της 4ης Νοεμβρίου 1912, υπαξιωματικός του 4^{ου} λόχου του τάγματος Παπαδάκη του τακτικού Ελληνικού Στρατού στην ομιλία που έκανε στις 4-11-1971 στο Λόφο Γ. Καπιτσίνη ανέφερε μεταξύ άλλων τα παρακάτω για το λαό της Σιάτιστας:

« Τον υπέροχον αυτόν λαόν της Σιατίστης, τον οποίον διακρίνουν τρεις μεγάλες χάριτες.

1^{ον} η μεγάλη του καρδιά, 2^{ον} η άφθαστος φιλοξενία του όχι μόνον σήμερα, αλλά και την εποχήν εκείνην, σε καμίαν πόλιν της Μακεδονίας που διήλθομεν, δεν ετύχαμε τόσης φιλοξενείας όσην εις την πόλιν σας, 3^{ον} η κορωνίς της αρετής σας, ο μεγάλος πατριωτισμός κατά την περίοδον εκείνην, ήταν τόσον μεγάλος που δεν είχαν την υπομονήν να περιμένουν να έλθη ο στρατός να τους ελευθερώση και απετίναζαν μόνοι των τον τουρκικόν ζυγόν, δύνασθε να υπερηφανεύεσθε δια τούτο.

Εμείς όταν εισήλθομεν την 3^{ην} Νοεμβρίου εις την πόλιν σας, εύρομεν ταύτην ελευθέραν, τον λαόν να πανηγυρίζη την ελευθερίαν του, και να ψάλλη το Χριστός Ανέστη, γέροι, νέοι και παιδιά.

Εμείς επολεμήσαμεν την επομένην 4^{ην} Νοεμβρίου, δια να εξασφαλίσωμεν την ελευθερίαν σας, με την σειράν, μου δύναμαι να υπερηφανεύομαι και εγώ που επολέμησα για έναν τέτοιον λαόν.....»